

การแปลงภาพถ่ายดาวเทียมที่มีเส้นถนนจากแบบเรสเตอร์ให้อยู่ในรูปแบบวัตถุเชิงพื้นที่

Image Vectorization of Road Satellite Data Sets

វិរពងស់ បានបុណ្យយើន¹

พีรพล เวทีกุล¹

ກຸລສວ້ສດື ຈິຕ່ອງຈຽນນີ້²

¹ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

²สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ
(องค์การมหาชน)

Teerapong Panboonyuen¹

Peerapon Vateekul¹

Kulsawasd Jitkajornwanich²

¹Faculty of Engineering, Chulalongkorn University

²Geo-Informatics and Space Technology Development Agency (Public Organization)

บทคัดย่อ

การสกัดข้อมูลประเทวตุณิชีพนี่ที่ (geo-spatial objects) ออกจากการพัฒนาเพื่อเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญในการวิเคราะห์ข้อมูล (data analysis) แบบเชิงพื้นที่ (spatial) หรือแบบช่วงเวลาเชิงพื้นที่ (spatio-temporal) โดยทั่วไปรัศมิตรุณิชีพนี่ที่ของภาพถ่ายดาวเทียมประกอบด้วย เส้น (lines) และรูปหลายเหลี่ยมหรือพื้นที่ (polygons) ซึ่งหมายถึง ถนน และส่วนที่ไม่ใช่ถนนตามลำดับ บทความนี้เสนอวิธีการแปลงข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียม (satellite raster images) ที่มีถนนปูนอยู่ในรูปแบบจุดภาพ (pixels) ให้อยู่ในรูปแบบรัศมิตรุณิชีพนี่ที่ มีข้อมูลเส้นและรูปหลายเหลี่ยมสถาปัตย์ที่เรียบง่ายแล้ว วิธีที่นำเสนอประกอบไปด้วยสามขั้นตอน เริ่มต้นจากการสกัดแยกพื้นที่ถนนออกจากเส้นจากรัศมิตรุณิชีพนี่ที่ โดยใช้การจัดกลุ่มแบบเคลมีนส์ (k-means clustering) ลำดับถัดมานำเฉพาะรูปส่วนพื้นที่ถนนมาสกัดเส้น โดยใช้การดำเนินการแบบมอร์ฟโลจิคอล (morphological operation) ในการสร้างโครงเส้นหลัก (skeletonization) จากนั้นเพิ่มความ taraf เรียบให้กับเส้นที่ได้โดยใช้วิธีการดักลาสพาร์เกอร์ (Ramer-Douglas-Peucker) ขั้นตอนสุดท้ายจะนำเฉพาะรูปส่วนที่ไม่ใช่ถนนมาสกัดรูปหลายเหลี่ยม โดยใช้วิธีการจำแนกแบบแลนด์คัพเวอร์ (land cover classification) ผลการทดลองแสดงให้เห็นว่าสามารถนำขั้นตอนวิธีไปใช้กับภาพถ่ายดาวเทียมที่ประกอบไปด้วยพื้นที่ถนนแล้วได้ผลการทดสอบที่แม่นยำมากขึ้นในการสกัดเส้นและพื้นที่อื่นๆ ออกจากภาพถ่ายดาวเทียม

คำสำคัญ: การจัดกลุ่มของเคมีน์ส์ วิธีการตัดกลางพาร์เกอร์วิธีการจำแนกแบบแลนด์คัพเวอร์

ABSTRACT

Data extraction of geo-spatial objects from satellite images is an important processing step in enabling data analysis on geo-spatial or spatio-temporal data, which commonly composes of line (road) and polygon (area) layers. In this paper, we present a technique for converting satellite data (raster images), that contains roads, in the form of pixels into the form of spatial objects that contain lines and polygons. There are three main steps in our algorithm. First, roads are extracted from other objects by employing *k-means clustering*. Second, the line extraction is applied only to the road areas by using *morphological operation* to skeletonize the image, and then, enhancing the result by using *Ramer-Douglas-Peucker* algorithms. Finally, polygons can be extracted by applying *land-cover classification* only to non-road objects. The experiments showed that lines (road networks) and polygons (areas) can be accurately extracted out of satellite imagery, simultaneously.

KEYWORDS: k-means clustering, Ramer-Douglas-Peucker, land cover classification

1. ບໜ້າ

การแปลงภาพถ่ายในรูปแบบเวกเตอร์ (image vectorization) เป็นขั้นตอนสำคัญในการแปลงภาพถ่ายดาวเทียม (satellite image) ที่อยู่ในรูปแบบแรสเตอร์ซึ่งมีการจัดเก็บในรูปแบบของจุดภาพ (pixel) ให้อยู่ในรูปแบบของวัตถุเชิงพื้นที่ (spatial object) ซึ่งประกอบไปด้วยองค์ประกอบสำคัญ 3 ส่วน ได้แก่ จุด (point) เส้น (line) และพื้นที่ (polygon) โดยผลลัพธ์ที่ได้จะเหมาะสมและสามารถนำไปใช้เคราะห์ด้วย

วิธีการทางภูมิศาสตร์ได้ในงานวิจัยชิ้นนี้มุ่งเน้นในการแปลงภาพให้อยู่ในรูปแบบของเส้น และพื้นที่ เนื่องจากข้อมูลจุดหรือสถานที่ มักที่จะต้องอ้างอิงจากแหล่งข้อมูลภายนอกอื่น ๆ นอกเหนือจากรูปภาพถ่ายดาวเทียม

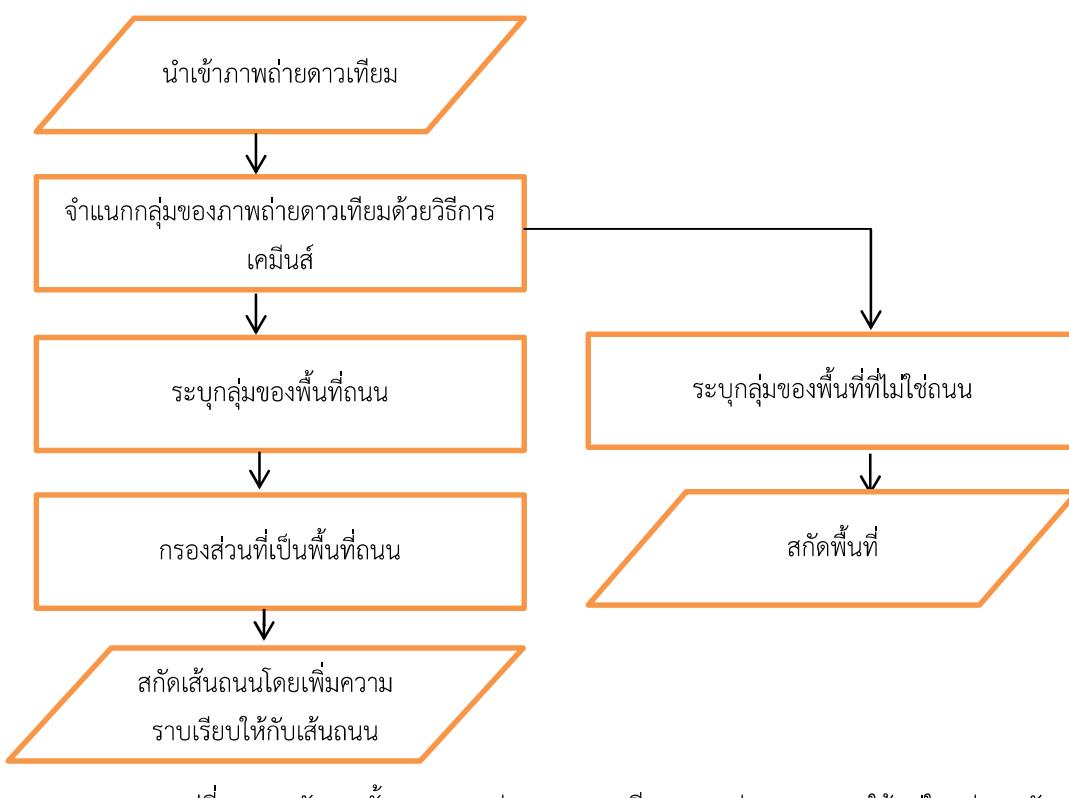
โดยทั่วไปวิธีการที่ใช้การแปลงข้อมูลจากภาพถ่ายดาวเทียมที่มีถนนเป็นอยู่ในรูปแบบจุดภาพให้อยู่ในรูปแบบวัตถุเชิงพื้นที่ จะใช้วิธีการในแกรม ซึ่งจะเป็นการทำ thresholding(Jin, H., Feng, Y. & Li, B., 2008) นำมาแบ่งส่วนของพื้นที่ต่าง ๆ ออกจากราก แต่วิธีการเหล่านี้อาจจะต้องใช้ค่าขีดแบ่ง (threshold) ที่เหมาะสมจึงจะสามารถแบ่งพื้นที่ออกได้อย่างแม่นยำ และอีกวิธีที่นิยมใช้คือการจัดกลุ่ม ให้กับพื้นที่ต่าง ๆ ด้วยวิธีการของเคมีนส์ (k-means)(Annadate, C.A. & Lobo, P.L.M.R.J., 2014) ซึ่งจะแบ่งพื้นที่ออกเป็นกลุ่มของพื้นที่ต่าง ๆ โดยการแบ่งกลุ่มนั้นจะดูจากจุดภาพที่มีลักษณะคล้ายกันจะถูกจัดไว้ในกลุ่มเดียวกัน และการจำแนกจุดภาพจะจำแนกจุดภาพโดยใช้จุดศูนย์กลางของกลุ่มจุดภาพที่ได้จากการจัดกลุ่มโดยใช้ระยะทางยุclidean (Euclidean distance) โดยทำการเบรี่ยบเทียบระยะทางยุclidean โดยจุดภาพใด ๆ จะถูกจำแนกให้อยู่ในกลุ่มจุดภาพที่มีระยะทางยุclidean ระหว่างจุดภาพนั้นกับจุดศูนย์กลางของกลุ่มจุดภาพต่าง ๆ ที่สุด จากนั้นเมื่อได้กลุ่มของภาพแล้วจะนำส่วนของเฉพาะกลุ่มพื้นที่ถนนnamารักษาเพื่อหาเส้นถนนโดยวิธีที่นิยม คือ วิธีการมอร์ฟิโอลจิกอลโดยใช้ตัวบูรณาการชนิด skeleton(Mena, J.B., 2006) ซึ่งสามารถสร้างเส้นโครงหลักของถนนจากพื้นที่ถนนได้โดยตรง แต่วิธีการนี้มีข้อเสียคือเส้นถนนที่ได้จะไม่มีความราบรื่ยบ โดยจะมีกิ่งย่อย (branch) ที่แตกออกจากเส้นโครงสร้างถนนของมาเป็นจำนวนมาก

ดังนั้นบทความฉบับนี้จึงเสนอการแปลงภาพดาวเทียมที่มีถนนให้อยู่ในรูปแบบของเส้นทางเตอร์ โดยผลลัพธ์ที่ได้ประกอบด้วยพื้นที่ต่าง ๆ (polygon) และเส้นโครงสร้างถนน (line) มีการเพิ่มความเรียบ โดยการกำจัดกิ่งย่อยด้วยวิธีการดักลาสพาร์เกอร์ (Douglas-Peucker) เข้ามาช่วยในการทำเวกเตอร์ด้วยวิธีการรวมตัวฐานที่ประกอบไปด้วยเคมีนส์ และมอร์ฟิโอลจิกอลแบบ skeleton ในส่วนของการทดลองได้ทดสอบกับ 3 รูปภาพถ่ายดาวเทียมที่มีป่ามีถนนสัดส่วนพื้นที่ถนนแตกต่างกัน บนตัววัดผลต่าง ๆ อย่างละเอียด

โครงสร้างของบทความฉบับนี้ประกอบไปด้วย 5 บท ได้แก่ บทที่ 1 กล่าวถึงบทนำและที่มาของงานวิจัยชิ้นนี้ บทที่ 2 อธิบายถึงขั้นตอนการแปลงภาพในรูปแบบเวกเตอร์ที่นำเสนอ บทที่ 3 แสดงขั้นตอนการทดลองและวิธีการวัดผล โดยผลการทดลองได้สรุปและอภิปรายในบทที่ 4

2. ขั้นตอนการแปลงภาพในรูปแบบเวกเตอร์

ขั้นตอนการแปลงภาพในรูปแบบเวกเตอร์ประกอบไปด้วยวิธีจำแนกกลุ่มของภาพถ่ายดาวเทียมโดยใช้วิธีการเคมีนส์ซึ่งจะทำให้ได้กลุ่มของพื้นที่ต่าง ๆ โดยขั้นตอนแรกจะใช้กลุ่มของพื้นที่ถนนnamารักษาเพื่อให้ได้เส้นถนน เมื่อได้เส้นถนนเสร็จเรียบร้อย จึงทำการสกัดส่วนที่เป็นพื้นที่ต่างๆที่ได้จากการแบ่งกลุ่มด้วยวิธีการเคมีนส์ ซึ่งได้แสดงผังงานทั้งหมดในการสกัดเส้นถนนและจำแนกพื้นที่ออกจากภาพถ่ายดาวเทียม เพื่อให้อยู่ในรูปแบบวัตถุเชิงพื้นที่ไว้ที่รูปที่ 1

2.1. เทคนิคการจัดกลุ่มข้อมูลแบบเคลื่อนที่

เทคนิคการจัดกลุ่มข้อมูลแบบเคลื่อนที่ นำมาใช้เพื่อการจัดกลุ่มข้อมูลภาพที่เป็นภาพถ่ายดาวเทียมโดยเป็นการจัดกลุ่มของจุดภาพทั้งหมดโดยจุดภาพที่มีลักษณะการสะท้อนจากคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าคล้ายกันจะถูกจัดไว้ในกลุ่มเดียวกัน (Annadate, C.A. & Lobo, P.L.M.R.J., 2014), (narineata รักสุนทร, รัชศักดิ์ สารนอกร, วีระโชคธรรมภรณ์, ปงษ์ศักดิ์ อัตพูด, 2557) เทคนิคนี้สามารถสรุปขั้นตอนอย่างได้ดังนี้

กำหนดให้ $x_k = [x_1 x_2 x_3 \dots x_L]^T$ โดย $x_1, x_2, \dots x_L$ คือ แต่ละค่าจุดภาพของภาพถ่ายดาวเทียม

โดย C เป็นจำนวนกลุ่มของข้อมูล

1) กำหนดค่าเริ่มต้นจุดศูนย์กลาง (R, G, B) ของแต่ละกลุ่มเป็น $\mu_1, \mu_2, \mu_3, \dots, \mu_C$ เมื่อ μ_k เป็นเรกเตอร์ที่ k^{th} ขนาด $L \times 3$

2) จัดกลุ่มให้กับจุดภาพโดยจุดภาพแต่ละจุดจะถูกนำไปจำแนกให้อยู่ในกลุ่มจุดภาพที่มีระยะทางยุคลิติระหว่างจุดภาพนั้นกับระยะทางของกลุ่มจุดภาพต่ำที่สุด ระยะทางยุคลิติระหว่างจุดภาพ x_k กับจุดศูนย์กลาง μ_k หาได้จากการสมการ (2.1)

$$ED = \sqrt{\sum_{i=1}^L (x_{ik} - \mu_{ik})^2} \quad (2.1)$$

3) คำนวณเพื่อหาจุดศูนย์กลางใหม่ของกลุ่มจุดภาพเมื่อจุดศูนย์กลางของกลุ่มจุดภาพที่ k^{th} ซึ่งเขียนได้โดย $\mu_k = [\mu_1, \mu_2, \mu_3, \dots, \mu_L]^T$ และ μ_i เมื่อ $i = 1, 2, 3, \dots, L$ คำนวณได้จากการสมการที่ (2.2)

$$\mu_i = \frac{1}{N} \sum_{j=1}^N x_{ij} \quad (2.2)$$

4) ทำซ้ำในข้อ 2-3 จนกระทั่งจุดศูนย์กลางของแต่ละกลุ่มจุดภาพไม่เปลี่ยนแปลง หรืออีกทางหนึ่งอาจจะกำหนดค่าขีดจำกัด (Threshold) มาใช้ตรวจสอบเมื่อมีค่าน้อยกว่าค่าขีดจำกัดให้หยุดการทำงาน

2.2. วิธีการรวมอร์ฟโลจิคอลและวิธีการดักลาสพาร์เกอร์

วิธีการรวมอร์ฟโลจิคอลเป็นการประมวลผลภาพโดยใช้การถ่ายเทห์รีบลี่ยนรูปของรูปภาพหรือวัตถุ เช่น การทำให้หนา การทำให้บาง และการเติมให้เต็มด้วยการกระทำบนพื้นฐานของเซต (Mena, J.B., 2006) ซึ่งเป็นการแยกบริเวณวัตถุออกจากพื้นหลังของภาพหรือเป็นการหาขอบของภาพอีกวิธีหนึ่ง

ภาพถ่ายดาวเทียมหลังจากได้พื้นที่ส่วนที่เป็นพื้นที่ถนนมาแล้วจะผ่านกระบวนการรวมอร์ฟโลจิคอลโดยเลือกใช้ตัวปฏิบัติการชนิด skeleton ซึ่งขึ้นต่อไปนี้สามารถสร้างเส้นโครงหลักให้กับพื้นที่ถนนได้โดยซึ่งก็คือเส้นถนนที่ได้โดยประยุกต์เข้ากับวิธีการของดักลาสพาร์เกอร์ ซึ่งเป็นวิธีการในการลดจำนวนโนนендให้น้อยลง (Jin, H., Feng, Y. & Li, B., 2008) ซึ่งจะส่งผลทำให้เส้นถนนที่ได้มีความราบเรียบมากขึ้น

2.3. วิธีการจำแนกแบบแแลนด์คัพເວຼຣ

วิธีการจำแนกแบบแแลนด์คัพເວຼຣ เป็นการจำแนกภาพถ่ายดาวเทียมออกเป็นพื้นที่ต่าง ๆ เช่น พื้นที่ป่าไม้พื้นที่ถนน พื้นที่ป่าสักต์ว พื้นที่ว่าง เป็นฯลฯ โดยในงานวิจัยขั้นนี้เลือกใช้เคลื่อนที่เป็นตัวจำแนกแบบแแลนด์คัพເວຼຣโดยการกำหนดกลุ่มที่หนึ่งเป็นกลุ่มของพื้นที่สีเขียวแสดงแทนพื้นที่ป่าไม้ กลุ่มที่สองเป็นกลุ่มของพื้นที่สีน้ำตาลแสดงแทนพื้นที่ดิน และกลุ่มสุดท้ายเป็นกลุ่มของพื้นที่สีเทาแสดงแทนพื้นที่ถนน

3. ขั้นตอนการทดลองและวิธีการวัดผล

ขั้นตอนการทดลองประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนที่สำคัญโดยทดลองกับภาพถ่ายดาวเทียม 3 ภาพโดยภาพถ่ายดาวเทียมที่นำมาใช้ในการทดลองได้จากการถ่ายดาวเทียม LANDSAT 8 ภายใต้การบริหารจัดการของ USGS โครงการชื่อพื้นโลก 705 กิโลเมตร (รูปที่ 2 (ก),(ค)) และภาพถ่ายดาวเทียมจาก Google (รูปที่ 2 (ข)) โดยทั้ง 3 ภาพถ่ายดาวเทียมมีคุณสมบัติเบื้องต้นของภาพถ่ายดาวเทียมที่มีความละเอียดสูง โดยในบทความนี้เลือกภาพถ่ายที่มีความละเอียดสูงมาทำการทดลองจึงจะสามารถใช้กับวิธีการที่น่าสนใจไปได้โดยแสดงภาพถ่ายดาวเทียมทั้ง 3 ภาพได้รูปที่ 2

(ก)

(ข)

(ค)

รูปที่ 2 แสดงภาพถ่ายดาวเทียมที่มีถนนบนอยู่ในแต่ละแบบ โดย ภาพ (ก) เป็นภาพถ่ายดาวเทียมที่ถ่ายโดยดาวเทียม LANDSAT 8 ภายใต้การบริหารจัดการของ USGS ลำดับถัดมาภาพ (ข) เป็นภาพถ่ายดาวเทียมที่ถ่ายโดยดาวเทียมของ Google และภาพสุดท้ายภาพ (ค) เป็นภาพถ่ายดาวเทียมที่ถ่ายโดยดาวเทียม LANDSAT 8 ภายใต้การบริหารจัดการของ USGS

โดยนำภาพถ่ายดาวเทียมทั้ง 3 ภาพไปใช้กับขั้นตอนการทดลองซึ่งขั้นตอนแรกเป็นการนำภาพถ่ายดาวเทียมเข้ามาทำการสกัดจุดภาพ ด้วยวิธีการคemeins เพื่อหากรถลุ่มของพื้นที่ต่างๆ โดยกำหนดรถลุ่มสีดำเริ่มต้นแต่ละรถลุ่มออกเป็น 3 กลุ่ม ดังต่อไปนี้

กลุ่มที่ 1 คือรถลุ่มสีขาว ค่า RGB = [0 150 0]

กลุ่มที่ 2 คือ กลุ่มสีน้ำตาล ค่า RGB = [150 150 0]

กลุ่มที่ 3 คือ กลุ่มสีเทา ค่า RGB = [150 150 150]

เมื่อกำหนดค่าเริ่มต้นจุดศูนย์กลางของรถลุ่มจุดภาพในการจัดรถลุ่มด้วยวิธีการคemeins และหลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการฯ ของคemeins จะพบว่าได้พื้นที่หลักๆ ออกมานะเป็น 3 พื้นที่ ในขั้นตอนถัดมาจะเป็นส่วนของการทดลองแรกซึ่งเป็นการนำเฉพาะส่วนพื้นที่ถนนที่ได้ (กลุ่มที่ 3) มาสกัดหาเส้นหลัก (เส้นถนน) โดยใช้การดำเนินการแบบมอร์ฟิโลจิคอล (morphological operation) ซึ่งเลือกใช้ตัวปฏิบัติการชนิด skeleton มาทำการสร้างเส้นโดยใช้วิธีการของดักลาสพาร์กอร์ชั่นนำมารอดจำนวนหนึ่งให้แนบลงโดยจะทำให้เส้นถนนดูราบเรียบยิ่งขึ้น เมื่อได้เส้นถนนเสร็จเรียบร้อย จะนำไปสู่การทดลองที่สองคือการจำแนกพื้นที่ต่างๆ โดยวิธีการแบบแอนเดค์พาร์โวโดยในงานวิจัยชิ้นนี้ได้เลือกใช้คemeins เพราะสามารถระบุรถลุ่มของพื้นที่ต่างๆ โดยได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางและล้ำนั้น จึงนำมาประยุกต์ใช้ในการจำแนกพื้นที่โดยมองว่ารถลุ่มที่หนึ่งคือรถลุ่มพื้นที่สีขาวจะเหมือนเป็นรถลุ่มของพื้นที่ป่าไม้ รถลุ่มที่สองเป็นรถลุ่มสีน้ำตาลเป็นรถลุ่มของพื้นที่ดิน และรถลุ่มสุดท้ายคือรถลุ่มสีเทาเป็นรถลุ่มของพื้นที่ถนน

ในขั้นตอนสุดท้ายเป็นส่วนของวิธีการวัดผลโดยจะประเมินประสิทธิภาพของวิธีการที่ได้ออกแบบไว้สามารถประเมินได้จากการวัดผลการวัดผลการจำแนกข้อมูลการประเมินความถูกต้องของผลการจำแนกโดยแบ่งการประเมินประสิทธิภาพออกเป็นสองการประเมิน คือ การประเมินที่ 1 จะทำการประเมินประสิทธิภาพกับส่วนที่เป็นพื้นที่ถนนโดยเฉพาะซึ่งใช้ค่าในการประเมิน 3 ค่า (Annadate, C.A. & Lobo, P.L.M.R.J., 2014), (Sujatha, C. & Selvathi, D., 2015) คือ ค่าความครบถ้วน (Completeness) ค่าความถูกต้อง (Correctness) และค่าคุณภาพ (Quality) และการประเมินที่ 2 จะทำการประเมินประสิทธิภาพกับส่วนที่เป็นพื้นที่อื่นๆ ที่เหลือโดยใช้ค่าในการประเมิน 4 ค่า (นารีนาถ รักสุนทร, รัชศักดิ์ สารนook, วีระเชติธรรมารณ์, ปฐุวงศ์ อัตพุฒ, 2557) คือ การวัดความถูกต้องโดยรวม (Overall accuracy) การวัดความถูกต้องในแบบผู้ใช้ (Recall) การวัดความถูกต้องในแบบผู้จำแนก (Precision) และการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์คีปปา (Kappa Coefficient)

ตารางที่ 1 แสดงวิธีการคำนวณค่าสำหรับประเมินประสิทธิภาพต่าง ๆ

ค่าความครบถ้วน (Completeness)	$\frac{TP}{TP + FN}$
ค่าความถูกต้อง (Correctness)	$\frac{TP}{TP + FP}$
ค่าคุณภาพ (Quality)	$\frac{TP}{TP + FP + FN}$

** TP = True Positive, FP = False Positive, FN = False Negative

4. ผลการทดลอง

ผลการทดลองแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มผลการทดลอง คือ ผลการสกัดเส้นถนนจากภาพถ่ายดาวเทียม และผลการสกัดพื้นที่จากภาพถ่ายดาวเทียม โดยแต่ละผลการทดลองถูกใช้กับภาพถ่ายดาวเทียมเป็นจำนวนการทดลองละ 3 ภาพ ดังต่อไปนี้

4.1 ผลการสกัดพื้นที่และเส้นถนนจากภาพถ่ายดาวเทียม

4.1.1 ผลการทดสอบบนภาพทดสอบที่ 1

ผลจากการใช้วิธีการของเคมีนส์ทำให้ได้กลุ่มของพื้นที่ถนนซึ่งแสดงผลของกลุ่มพื้นที่ถนนไว้ที่ รูป 3(ข) ซึ่งนำไปสู่ผลการทดลองของการสกัดเส้นถนนจากกลุ่มพื้นที่ถนนด้วยวิธีการมอร์ฟโอลจิคอลและวิธีการดักลาสพาร์เกอร์ โดยแสดงรูปผลการทดลองของเส้นไว้ที่รูป 3(ค)

(ก)

(ค)

(ข)

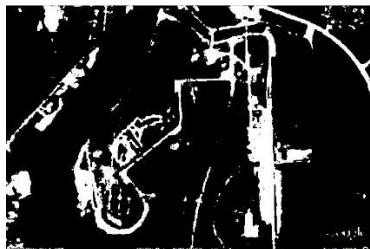
รูปที่ 3 แสดงรูปผลการทดลองของการทดลองที่ 1 “ภาพทดสอบที่ 1” (ก) รูปภาพถ่ายดาวเทียมเริ่มต้นแบบแรสเตอร์ (ข) รูปเฉพาะส่วนพื้นที่ถนน และ (ค) รูปเส้นถนนแหล้งจากการสกัดเส้นเส้นขาวล้วน

4.1.2 ผลการทดสอบบนภาพทดสอบที่ 2

ผลจากการใช้วิธีการของเคมีนส์ทำให้ได้กลุ่มของพื้นที่ถนนซึ่งแสดงผลของกลุ่มพื้นที่ถนนไว้ที่ รูป 4(ข) ซึ่งนำไปสู่ผลการทดลองของการสกัดเส้นถนนจากกลุ่มพื้นที่ถนนด้วยวิธีการมอร์ฟโอลจิคอลและวิธีการดักลาสพาร์เกอร์ โดยแสดงรูปผลการทดลองของเส้นไว้ที่รูป 4(ค)

(ก)

(ข)

(ค)

รูปที่ 4 แสดงรูปผลการทดลองของการทดลองที่ 1 “ภาพทดสอบที่ 2”โดยรูป (ก) เป็นการนำเข้าภาพถ่ายดาวเทียม ถัดมารูป (ข) เป็นรูปเฉพาะส่วนพื้นที่ถนน และรูป (ค) รูปเส้นถนนหลังจากการสกัดเส้นเซอร์วิสln

4.1.3 ผลการทดสอบบนภาพทดสอบที่ 3

ผลจากการใช้วิธีการของเคมีนส์ทำให้ได้กลุ่มของพื้นที่ถนนซึ่งแสดงผลของกลุ่มพื้นที่ถนนไว้ที่ รูป 5(ข) ซึ่งนำไปสู่ผลการทดลองของการสกัดเส้นถนนจากกลุ่มพื้นที่ถนนด้วยวิธีการมอร์ฟิโลจิคอลและวิธีการดักลาสพาร์เกอร์ โดยแสดงรูปผลการทดลองของเส้นไว้ที่รูป 5(ค)

(ก)

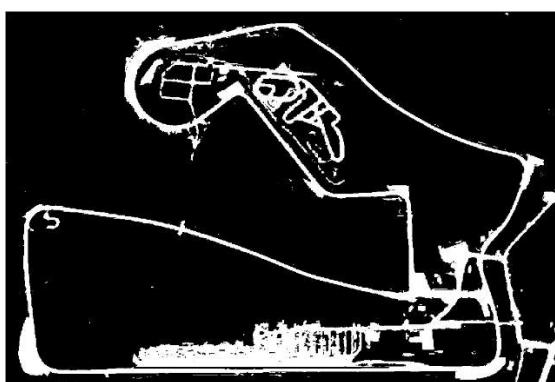

(ข)

(ค)

รูปที่ 5 แสดงรูปผลการทดลองของการทดลองที่ 1 “ภาพทดสอบที่ 3”โดยรูป (ก) เป็นการนำเข้าภาพถ่ายดาวเทียม ถัดมารูป (ข) เป็นรูปเฉพาะส่วนพื้นที่ถนน และรูป (ค) รูปเส้นถนนหลังจากการสกัดเส้นเซอร์วิสln

พื้นที่ถนนที่ได้ (ภาพที่ได้จากโปรแกรม)

พื้นที่ถนนที่ได้ (ภาพที่ใช้หักกิ่ง)

รูปที่ 6 แสดงรูปผลการทดลองในส่วนของพื้นที่ถนนที่ได้จากโปรแกรมเบรียบเทียบกับพื้นที่ถนนที่เป็นภาพสำหรับไว้อ้างอิง

ผลลัพธ์ที่ได้จากการสกัดพื้นที่ถนนพบว่าค่าความถูกต้อง (Correctness) ที่ได้มีค่าสูง โดยภาพทดสอบที่ 3 มีค่าความถูกต้อง (Correctness) ถึง 98.98 เปอร์เซ็นต์ซึ่งส่งผลให้เส้นถนนที่ได้มีความแม่นยำสูงในขณะเมื่อเปรียบเทียบกับภาพทดสอบที่ 1 ซึ่งค่าความถูกต้อง (Correctness) ถึง 77.61 เปอร์เซ็นต์ แต่ค่าความครบถ้วน (Completeness) และค่าคุณภาพ (Quality) มีค่า 56.11 และ 48.29 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับซึ่งค่าที่ได้อาจจะไม่สูงมากซึ่งสาเหตุอาจมาจากภาพทดสอบที่ 1 มีพื้นที่ถนนปะปนมากที่สุด

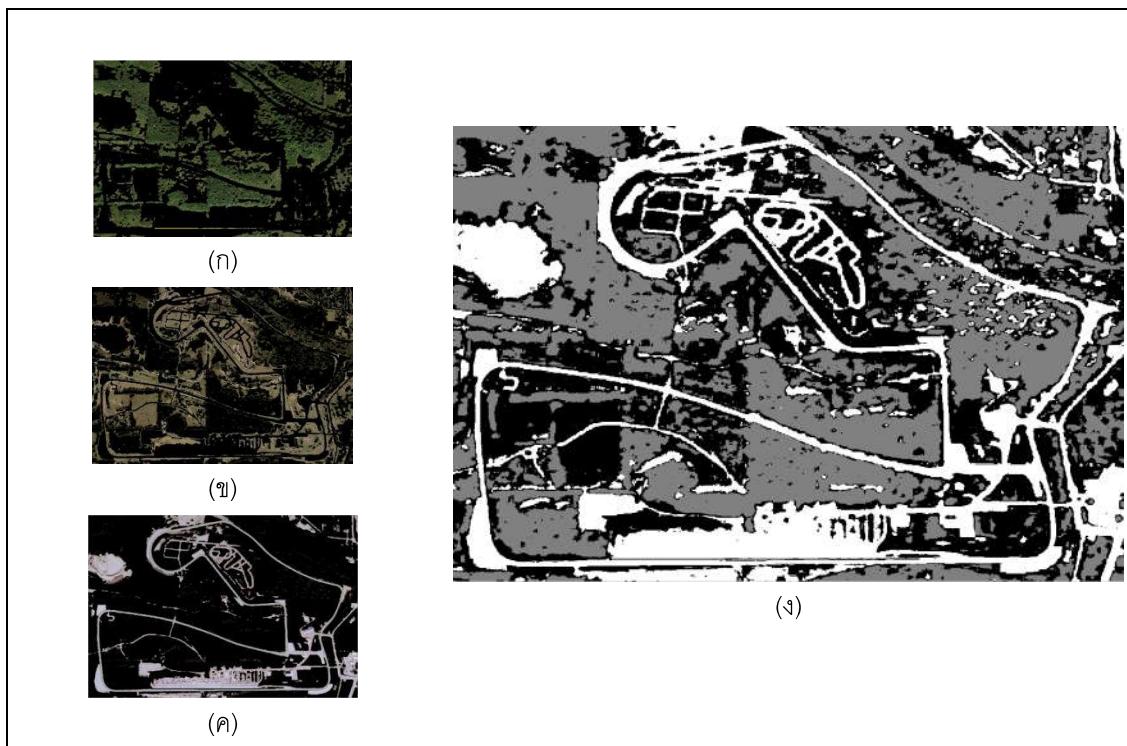
ตารางที่ 2 ผลการประเมินค่าความถูกต้องที่ได้จากการสกัดพื้นที่ถนน

	Completeness(%)	Correctness(%)	Quality(%)
ภาพที่ 1 (TP= 156, FP=45, FN=122)	56.11	77.61	48.29
ภาพที่ 2 (TP= 71, FP=4, FN=46)	60.68	94.66	58.67
ภาพที่ 3 (TP= 488, FP=5, FN=102)	82.71	98.98	82.01

4.2 ผลการสกัดพื้นที่จากภาพถ่ายดาวเทียม

4.2.1 ผลการทดสอบบนภาพทดสอบที่ 1

ในรูปที่ 7 การวัดความถูกต้องของผลจำแนกนั้นจะใช้ตัวอย่างจุดภาพของป่าไม้ 166 จุดภาพ ดิน 627 จุดภาพ และถนน 383 จุดภาพ จำนวนรวมทั้งหมด 1,176 จุดภาพโดยผลของการสกัดพื้นที่ของภาพที่ 1 พบว่ามีค่าความถูกต้องโดยรวมสูงถึง 91.41 เปอร์เซ็นต์ และค่าสัมประสิทธิ์เค็ปปาสูงถึง 0.85 ส่งผลให้การสกัดพื้นที่ในภาพทดสอบที่ 1 ค่อนข้างมีประสิทธิภาพและความแม่นยำสูงโดยดูได้จากตารางที่ 3 ประกอบ

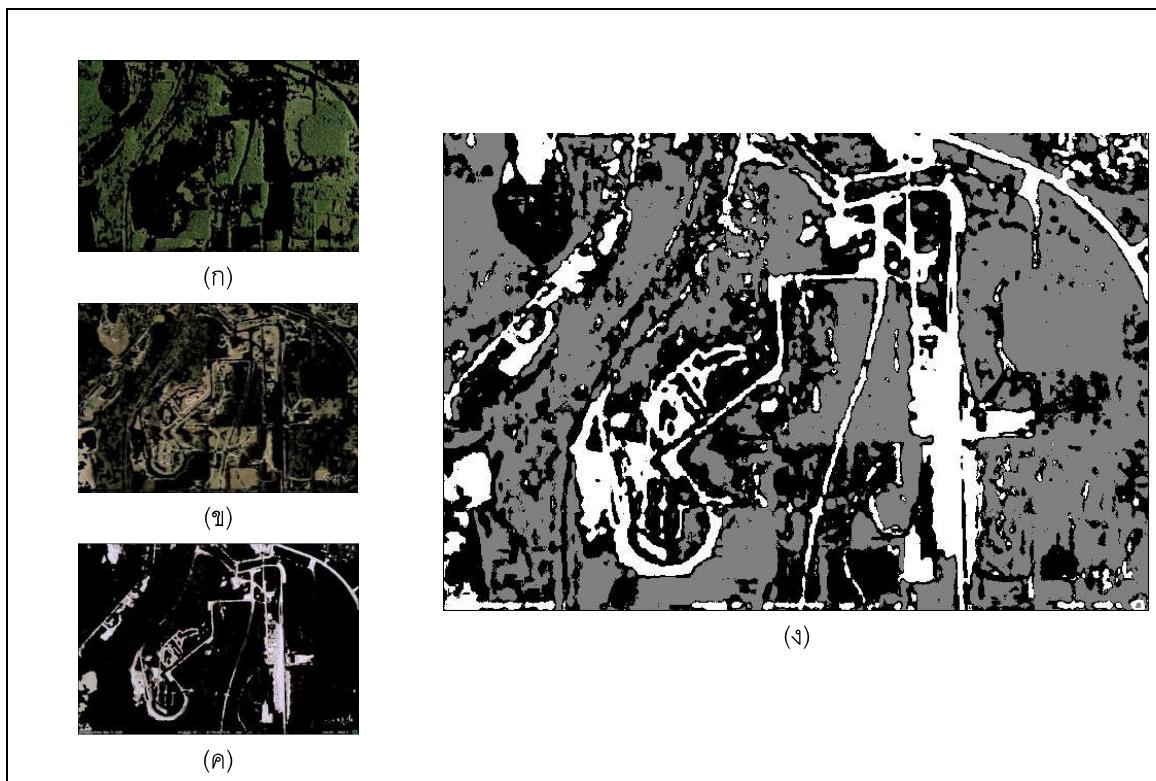
รูปที่ 7 แสดงรูปผลการทดสอบที่ 2 “ภาพทดสอบที่ 1”โดยรูป (ก) แสดงในส่วนของพื้นที่กลุ่มสีเขียวคือพื้นที่กลุ่มป่าไม้ รูป (ข) แสดงส่วนของพื้นที่กลุ่มสีน้ำตาลคือพื้นที่กลุ่มพื้นดิน รูป (ค) และรูป (ง) เป็นการสกัดพื้นที่ทั้งหมดโดยแทนกลุ่มสีขาวเป็นกลุ่มของถนน กลุ่มสีดำเป็นกลุ่มของพื้นดิน และกลุ่มสีเทาเป็นกลุ่มของป่าไม้

ตารางที่ 3 ประเมินค่าความถูกต้องที่ได้จากการสกัดพื้นที่ของ “ภาพทดสอบที่ 1”

ผลการจำแนก	ตัวอย่าง			ผลรวมของผลการจำแนก	Recall(%)	Error (%)
	ป่าไม้	ดิน	ถนน			
ป่าไม้	125	30	0	155	125/155=80.64	19.36
ดิน	39	577	10	626	577/626=92.17	7.83
ถนน	2	20	373	395	373/395=94.43	5.57
ผลรวมตัวอย่าง	166	627	383	1176		
Precision(%)	125/166 =75.30	577/627 =92.02	273/383 =71.27	ความถูกต้องโดยรวม = $(125+577+373)/1176 = 91.41\%$ Kappa Index = 0.85		
Error of commission(%)	24.7	7.98	28.73			

4.2.2 ผลการทดสอบบนภาพทดสอบที่ 2

ในรูปที่ 8 การวัดความถูกต้องของผลจำแนกนั้นจะใช้ตัวอย่างจุดภาพของป่าไม้ 549 จุดภาพ ดิน 303 จุดภาพ และถนน 128 จุดภาพ จำนวนรวมทั้งหมด 980 จุดภาพโดยผลของการสกัดพื้นที่ของภาพทดสอบที่ 2 พบร่วมกับค่าความถูกต้องโดยรวมสูงถึง 87.44 เปอร์เซ็นต์ และค่าสมประสิทธิ์เคปป้าเท่ากับ 0.77 ส่งผลให้การสกัดพื้นที่ในภาพที่ 2 มีประสิทธิภาพและความแม่นยำในระดับดีโดยดูได้จากตารางที่ 4 ประกอบ

รูปที่ 8 แสดงรูปผลการทดลองที่ 2 “ภาพทดสอบที่ 2” รูป (ก) แสดงในส่วนของพื้นที่กลุ่มสีเขียวคือพื้นที่กลุ่มป่าไม้ รูป (ข) แสดงส่วนของพื้นที่กลุ่มสีน้ำตาลคือพื้นที่กลุ่มพื้นดิน รูป (ค) แสดงส่วนพื้นที่กลุ่มสีเทาคือพื้นที่กลุ่มถนน และรูป (ง) เป็นการสกัดพื้นที่ทั้งหมดโดยแทนกลุ่มสีขาวเป็นกลุ่มของถนน กลุ่มสีดำเป็นกลุ่มของพื้นดิน และกลุ่มสีเทาเป็นกลุ่มของป่าไม้

ตารางที่ 4 ประเมินค่าความถูกต้องที่ได้จากการสกัดพื้นที่ของ“ภาพทดสอบที่ 2”

ผลการจำแนก	ตัวอย่าง			ผลรวมของผลการจำแนก	Recall(%)	Error (%)
	ป่าไม้	ดิน	ถนน			
ป่าไม้	504	61	0	565	504/565=89.20	10.80
ดิน	44	242	17	303	242/303=79.86	20.14
ถนน	1	0	111	112	111/112=99.10	0.90
ผลรวมตัวอย่าง	549	303	128	980		
Precision(%)	504/549 = 91.80	242/303 = 79.86	111/128 = 86.71	ความถูกต้องโดยรวม = $(504+242+111)/980 = 87.44\%$ Kappa Index = 0.77		
Error of commission(%)	8.20	20.14	13.29			

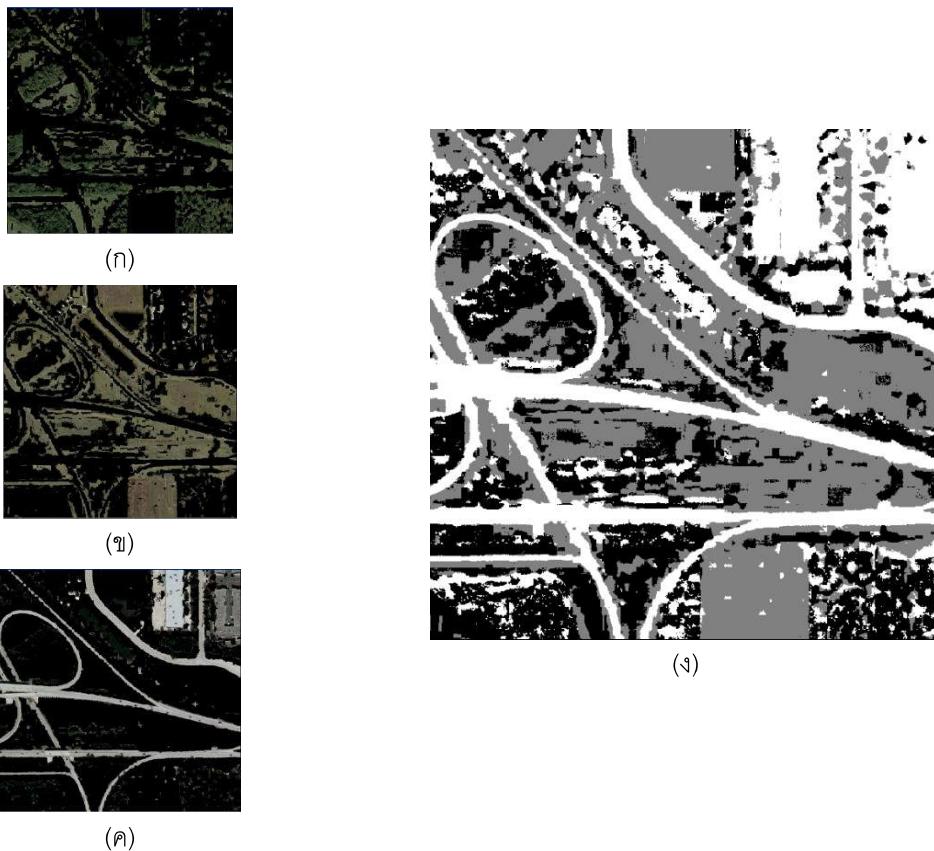
4.2.3 ผลการทดสอบบนภาพทดสอบที่ 3

ในรูปที่ 9 การวัดความถูกต้องของผลจำแนกนั้นจะใช้ตัวอย่างจุดภาพของป่าไม้ 208 จุดภาพ ดิน 188 จุดภาพ และถนน 415 จุดภาพ จำนวนรวมทั้งหมด 811 จุดภาพโดยผลของการสกัดพื้นที่ของภาพทดสอบที่ 3 พบว่ามีค่าความถูกต้องโดยรวมสูงถึง 91.98 เปอร์เซ็นต์ และค่าสัมประสิทธิ์เด็ปปานสูงถึง 0.87 ส่งผลให้การสกัดพื้นที่ในภาพที่ 3 ค่อนข้างมีประสิทธิภาพและความแม่นยำสูงโดยดูได้จากตารางที่ 5 ประกอบ

จากการพบร่วมกันว่าความถูกต้องของผลการจำแนกโดยรวมเมื่อค่าเริ่มต้นของจุดศูนย์กลางข้อมูลที่ได้จากการสกัดจุดภาพพบว่าผลการจำแนกนั้นมีความถูกต้องสูงสุดทั้งนี้เนื่องจากจุดศูนย์กลางของกลุ่มจุดภาพแต่ละดินค่อนข้างมาก การพิจารณาผลของการจำแนกข้อมูลออกจากจะพิจารณาจากความถูกต้องโดยรวม และสัมประสิทธิ์เด็ปปานแล้วยังต้องคำนึงถึง Precision และ Recall โดยค่า Precision จะวัดความถูกต้องของผลการจำแนกและค่า Recall จะวัดความนำไปสู่ค่า Precision หรือบอกถึงโอกาสที่ตัวอย่างที่ถูกจำแนกได้อย่างถูกต้องนั้นเป็นชนิดของตัวอย่างพื้นที่นั้นจริง

ตารางที่ 5 ประเมินค่าความถูกต้องที่ได้จากการสกัดพื้นที่ของ“ภาพทดสอบที่ 3”

ผลการจำแนก	ตัวอย่าง			ผลรวมของผลการจำแนก	Recall(%)	Error (%)
	ป่าไม้	ดิน	ถนน			
ป่าไม้	193	6	22	221	193/22=87.33	12.67
ดิน	2	173	13	188	173/188=92.02	7.98
ถนน	13	9	380	402	380/402=94.52	5.48
ผลรวมตัวอย่าง	208	188	415	811		
Precision(%)	193/208 = 92.78	173/188 = 92.02	380/415 = 91.56	ความถูกต้องโดยรวม = $(193+173+380)/811 = 91.98\%$ Kappa Index = 0.87		
Error of commission(%)	7.22	7.98	8.44			

รูปที่ 9 แสดงรูปผลการทดลองที่ 2 “ภาพทดสอบที่ 3” โดยรูป (ก) แสดงในส่วนของพื้นที่กลุ่มสีเขียวคือพื้นที่กลุ่มป่าไม้ รูป (ข) แสดงส่วนของพื้นที่กลุ่มสีน้ำตาลคือพื้นที่กลุ่มพื้นดิน รูป (ค) แสดงส่วนพื้นที่กลุ่มสีเทาคือพื้นที่กลุ่มถนน และรูป (ง) เป็นการสกัดพื้นที่ทั้งหมดโดยแทนกลุ่มสีขาวเป็นกลุ่มของถนน กลุ่มสีเทาเป็นกลุ่มของพื้นดิน และกลุ่มสีดำเป็นกลุ่มของป่าไม้

5. สรุปผลการทดลอง

การแปลงภาพถ่ายดาวเทียมจากแบบแรสเตอร์มาเป็นแบบเบเกตเตอร์นั้นในงานวิจัยนี้แปลงออกมายังรูปแบบของเส้นและพื้นที่ โดยใช้วิธีการจัดกลุ่มของเคลื่อนสีในการจัดกลุ่มของเป็นพื้นที่ของกลุ่มต่าง ๆ โดยแบ่งเป็นกลุ่มของพื้นที่ป่าไม้ กลุ่มของพื้นที่ดิน และกลุ่มของพื้นที่ถนน โดยเริ่มการนำพื้นที่ถนนไปสกัดเส้นออกมาก่อนแล้วเพิ่มความرابเรียบเข้าไป ขั้นตอนนี้ทำกระบวนการจำแนกพื้นที่ออกเป็นพื้นที่ต่าง ๆ ตามกลุ่มสีที่ได้กำหนดจากค่าเริ่มต้นจุดศูนย์กลางของวิธีการเคลื่อนสี จากนั้นทำการประเมินประสิทธิภาพกับส่วนที่เป็นพื้นที่ถนนโดยพบว่าค่าความครบถ้วน (Completeness) ค่าความถูกต้อง (Correctness) และค่าคุณภาพ (Quality) ที่ได้มีค่าสูงทำให้ประสิทธิภาพในส่วนของการสกัดถนนออกมายังภาพถ่ายดาวเทียมโดยวิธีการที่นำเสนอไปส่งผลให้พื้นที่ถนนที่สกัดได้มีความแม่นยำสูง และประเมินประสิทธิภาพส่วนพื้นที่ที่เหลือทั้งหมดพบว่าค่า การวัดความถูกต้องโดยรวม (Overall accuracy) พร้อมด้วยค่าการวัดความถูกต้องในแต่ผู้ใช้ (Recall) การวัดความถูกต้องในแต่ละจำแนก (Precision) และการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์เคปปา (Kappa Coefficient) มีค่าสูงเช่นกันทำให้ประสิทธิภาพในส่วนของการสกัดพื้นที่ออกมายังภาพถ่ายดาวเทียมโดยใช้กระบวนการการสกัดพื้นที่ที่นำเสนอไปมีความแม่นยำสูงเช่นเดียวกัน

6. ข้อเสนอแนะ

ในงานวิจัยนี้เลือกใช้งานภาพถ่ายดาวเทียมที่มีองค์ประกอบไปด้วยลักษณะของพื้นที่สีเขียว สีน้ำตาล สีเทาเป็นหลักเนื่องจากในงานวิจัยกำหนดค่าจุดศูนย์กลางเริ่มต้นออกเป็นสามกลุ่มดังที่กล่าวไปในบทที่ 3 แต่ถ้ามีกรณีนอกเหนือจากกลุ่มสีเหล่านี้ก็สามารถทำได้เพียงแต่ต้องไปกำหนดสีให้กับค่าจุดศูนย์กลางเริ่มต้นหรืออาจจะเพิ่มจำนวนกลุ่มจุดศูนย์กลางไปอีกได้

เอกสารอ้างอิง

- นาเรินาถ รักสุนทร, รัชศักดิ์ สารนอค, วีระเชติธรรมกรรณ์, ปฐุศักดิ์ อัตพุฒ, (2557). “การกำหนดค่าเริ่มต้นของเทคนิคการจัดกลุ่มข้อมูลแบบ k-means ในการจำแนกข้อมูลภาพถ่ายทางอากาศช่วงคลื่น”, การประชุมวิชาการเทคโนโลยีօవากาศและภูมิสารสนเทศแห่งชาติประจำปี 2557. กรุงเทพฯ: สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีօวากาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน).
- Annadate, C.A. & Lobo, P.L.M.R.J., (2014). Road Extraction Using K-Means Clustering and. International Conference on Image Information Processing (ICIIP 2011), 290–292.
- Jin, H., Feng, Y. & Li, B., (2008). Road Network Extraction with New Vectorization and Pruning from High-resolution RS Images 2 Performance of the proposed approach. Proceedings of International Conference on Image and Vision Computing New Zealand, 26–28.
- Mena, J.B., (2006). Automatic vectorization of segmented road networks by geometrical and topological analysis of high resolution binary images. *Knowledge-Based Systems*, 19(1994), 704–718.
- Sujatha, C. & Selvathi, D., (2015). Connected component-based technique for automatic extraction of road centerline in high resolution satellite images. *EURASIP Journal on Image and Video Processing*, 2015(1), from <http://www.scopus.com/inward/record.url?eid=2-s2.0-84925740504&partnerID=tZOTx3y1>.